

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Confeßiones particulares.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

amaritudine anime mea. Tibi, inquit, ad tuam scilicet gloriam; & quia tu hæc mea recogitatione delectaris; vt qui in tuo conspectu omnia videntis verfer; vt tibi satisfaciam, quem meis peccatis offendi; tibi que viuere incipiam, non verò amplius mihi, quemadmodum hætenus vixi. Hoc itaque spiritu cogitare, & iterum recogitare debes omnes annos vitæ tuæ: non simul, & quasi in cumulo omnes, sed singulos: examinando primùm quæ in vno anno tibi euenerūt; & postea, quæ in altero: & sic deinceps. discurrendo quoque mente per *loca, officia, occupationes, occasiones, & socios* quos habuisti: nõ tamen aliorum vitam & facta inuestigando. non enim ait Scriptura, vt aliorum annos recogites, sed tuos. cui cogitationi adiungendus est dolor tantæ amaritudo animæ: quæ prauam quamcunque cogitationem, aut voluptatem ex carne tunc ortam omninò demergat.

Ob easdem causas recepta etiam est laudabilis consuetudo in aliquibus Religionibus: (& in nostra Societate talis est lex) vt singulis annis, aut etiam singulis semestribus generalis Confessio instituat ab vltima generali quæ facta erat: ad supplendos si qui fortè fuissent defectus in particularibus: vt quasi de nouo, & maiori feruore spiritus via perfectionis inchoetur.

EXTRA prædictos casus caute omninò agendum est circa generalium Confessionum repetitionem: vt nec facillè fiant, nec consulatur. solent enim huiusmodi repetitiones potius nocere scrupulosis; præcipuè personis melancholicis, & fœminis, & ijs, qui magnum lutum irarum, & carnis voluptatum euoluere deberent. ex quibus noxij valdè vapores exsurgerent, & emanarent. Ideoque securius est, postquam semel ritè facta est huiusmodi peccatorum Confessio, ea deslere: quoad particularia verò quæ in eis fuerunt, penitus obliuioni mandare.

§. I. Confessiones particulares.

DE particularibus Confessionibus res est satis nota, quibus temporibus eam faciendi, peccatori incumbat obligatio. Si enim diuinum ius attendamus, solum obligat præceptum confessionis, quando adest peccatum mortale, idque in duobus temporibus. PRIMVM est articulus mortis, aut irobabile eius periculum. si enim eo tempore huic præcepto non satisfiat: non superest aliud, quo impleri possit: ideoque periculo se exponit peccator moriendi, priusquam ei satisfaciat, a *qui autem amat periculum* (vt ait Sapiens) *in eo peribit.* ALTERVM tempus est Sacrae communionis, ad quam, (si Confessarius adsit) nõ sufficit etiã Contritio: sed Confessio etiam fieri debet, vt suo loco dicemus. Quod si Sacerdos ex legitima aliqua causa Sacrum faceret, antequam confiteri posset mortale peccatum, cuius erat reus:

decla-

Examen.

Contritio.

Annua
confessio.

Non semper
repetenda
Confessio.

Confessio
necessaria
in morte.

Eccles. 7

ante Sa-
ramenta

declarauit Sacrum concilium Tridentinum eum debere *quam primum confiteri*. Quod aliqui Doctores etiam ad seculares omnes extendunt. In alio etiam casu obligabit præceptum confessionis: quando scilicet ea medium esset necessarium ad grauissimam aliquam *tentationem* superandam, aut imminuentem lapsum præueniendum, ei videlicet, qui experientia didicisset, se hoc medio, huiusmodi lapsum euitare. Verum huiusmodi casus rarus est, nec obligatio huiusmodi est propria Confessionis: eadem enim obligatio erit, in eumbendi orationi, aut ieiunium seruandi: quando id esset ad similem finem necessarium.

PRÆTER hæc tempora statuit Ecclesia Sancta, omnes debere ad minimum semel in anno confiteri: quemadmodum ordinariè faciunt, etiam qui valde sunt tepidi, in hebdomada Sancta. cum enim circa idem tempus obliget præceptum Sacrae communionis: eodem tempore vtrique præcepto volunt satisfacere. Quod si ex necessaria aliqua causa annus totus traheret absque confessione, manet tamen semper obligatio huic præcepto satisfaciendi. non enim est simile de audiendo *sacro*, aut seruando *ieiunio*, quod si seruari non potest die præscripto, non superest obligatio præstadi, eo elapso, quod præscriptum erat, sed est simile præcepto de soluendis *debitis*: cui, si ad præscriptum diem & terminum non satisfiat, necesse est primo quoque tempore, quo solui poterit, reddi. Vult enim Ecclesia Sancta non differri ultra annum, redditionem huius debiti peccatorum nostrorum Deo, eademque per hoc Sacramentum reconciliationem.

SED Christiani, qui profectus sui spiritualis aliquam curam gerunt, non satis habent, quod huic præcepto satis faciant: sed student etiam singulis mensibus confiteri, imbecillitatem suam & inconstantiam agnoscentes: Nam (vt ait Ecclesiasticus) *b sicut luna mutantur*: quæ dū incipit decrefcere, & aliquid de sua luce amittere, *c minuitur in confirmatione*, quasi diceret, nõ desistit, donec omninõ lumen amittat; ita homines, cum incipiunt in peccata venialia labi, non sistunt donec in aliquod ruant mortale. quod (vt S. Gregorius ait) pondere suo ad aliud & aliud trahit: nisi pœnitentia præueniatur. Qui tamen, quemadmodum in huiusmodi defectione lunam imitantur; ita volunt etiam in bono eandem imitari. vt sicut ipsa, postquam lumen omninõ amifit, sensim illud recuperare incipit, ita vt singulis mensibus noua luna oriatur: ita ipsi reparare studeant & renouare singulis mensibus lumen gratiæ per sacram Confessionem. Ad eum morem, quo DEVS olim iubebat, in principio mensis, prima scilicet die celebrari festa d' *Neomenia*; hoc est nouæ lunæ, *qua dies erat clangoris & tubarum*. ad quod etiam Dauid hortabatur dicens: *e buccinate in neomenia tuba in insigni die solennitatis vestre: quia præceptum in Israel est, & iudicium Deo Jacob. Quem in modum*

ess. 13. c. 7
Nauar in
Manu. c. 2.
n. 8
in tentatio
ne.

Semel in
anno obli-
gat etiam
post Pascha

b Eccl. 27. 12
c c. 43. 7.
Lib. 25. Mo-
ral c. 6.
Conf. sso
mensuum.

d Num. 29. 1
e Psal 80. 4

meritò deberes festum diem singulis mensibus celebrare: vt præteritum decrementum noua luce reparares, exercendo in te ipsum iudicium per sacram confessionem; & petendo à Deo peccatorum remissionem. quia is est insignis dies solénitatis, qua noster Saluator multum delectatur. Et nihilominus etiam est valde expediens, dies Ecclesiæ *solenniores* hac solennitate celebrare: vt magis Deo placere studeas,

In fessis.

*Officiuana
confessio.*

*In spec. disc.
p. 3. in Regu-
lis Nouit. c.
3. De refor-
mar. Nouit.
c. 12.*

*Mortalia
statio con-
firienda.*

*Contritio
incerta.*

QVOD si maiores progressus in spiritu facere cupias: ad rem erit, sacram confessionem decimo quinto, aut octauo quoque die frequentare, ad maiorem puritatem obtinendam, & gratiæ lumen cum maiori firmitate conseruandam: acquiescendo prudentis Confessarij directioni. Sanctus Bonauentura ait: magnam esse felicitatem, *quotidie* aut tertio quoque die confiteri. Quamuis hoc Sacerdotibus potius, Missam quotidie celebrantibus, aut religiosis de magna cordis puritate sollicitis, conuenit: qui cœlesti lumine illustrati intra se ipsos etiam minimas culpas notant, quemadmodum solis radius efficit, vt minimi atomi in aère videantur; & dolor sensusque, quo ex eis afficiuntur, inuitat & impellit ad hoc remedium frequentandum. Si tamen sis timoratus, & contingat impingere in aliquod mortale peccatum, aut de eo dubites: non prius dormitum te conferre deberes, quam illud, si possibile esset, omnino confitereris. Si enim incumbere non auderes, habens in sinu aut ipso lecto serpentem: quomodo audebis cum mortali peccato in anima somno te dederere? Nam esto; vera contritio sit sufficiens ad peccati remissionem, quemadmodum supra est dictum: sed quis nouit an talis dolor ad veram contritionem pertingat? Cum igitur ad id sit facile, & in promptu medium, quo damnum hoc reparetur: prudentiæ est, statim illud adhibere, vt sis securior

§. 2. *Monita pro Confessione.*

VT Confessiones, siue generales sint, siue particulares; siue ex præcepto, siue ex consilio, vtiliter fiant: conditiones illæ sunt adhibendæ, quas Doctores communiter indicant: quarum aliquas hic enumerabimus, quas S. Bonauentura diuersis in locis plurimum commendat.

*In spec. disc.
p. 2. c. 3. §.
de refor. No-
uit. c. 12.*

I.

Reuerentia.

PRIMA est magna interior & exterior erga confessarium REVERENTIA, atque si pœnitens coram ipso Christo Domino, quem Confessarius refert, compareret; & cum ipse, dum absoluit, non dicat: DEVS te absoluat, sed: ego absoluo te, nomine scilicet Christi: par est, te cum eo loqui, tanquam cum ipso Christo. Cum etiam tanta reuerentia iudicibus & senatoribus in suis subsellijs sedentibus exhibeatur, eò quòd Regiam ipsam personam ibi gerant: quanto ergo maiorem exhibere oportet ijs, qui DEI

per-